

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/122/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6218010038
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 09. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Ryant
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2018:6218010038.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v trestnej veci proti obžalovanému T.. J. X., pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Tr. zák., prejednal na verejnom zasadnutí konanom dňa 26. septembra 2018, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Ryanta a sudcov JUDr. Slavojka Sendeckého a JUDr. Alojza Palaja, odvolanie okresného prokurátora, proti rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš zo dňa 17.05.2018, sp.zn. 3T/10/2018 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie okresného prokurátora **z a m i e t a.**

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš, sp.zn. 3T/10/2018 zo dňa 17.05.2018 bol obžalovaný T.. J. X. oslobodený spod obžaloby prokurátorky Okresnej prokuratúry Lučenec zo dňa 21.11.2017, sp.zn. 1Pv 299/2017 - 6606, a to postupom podľa § 285 písm. a) Tr. por. pre skutok, ktorý podľa výroku tejto obžaloby mal spáchať na tom skutkovom základe, že

po tom, ako dňa 17.07.2017 o 21.34 h bolo na polícii telefonicky oznámené, že lekár lekárskej pohotovostnej služby v I. javí známky požitia alkoholu, bola na miesto vyslaná policajná hliadka, ktorá v čase o 21.40 h dňa 17.07.2017 v I. na Námestí republiky č. 15 v budove polikliniky Nemocnice s poliklinikou I., v priestoroch lekárskej pohotovostnej služby, vyzvala službukonajúceho lekára, aby sa podrobil vykonaniu dychovej skúšky na zistenie množstva alkoholu v dychu, čo T.. J. X. ako službukonajúci lekár odmietol, pričom trval na privolaní T.. C. W., ktorá je prevádzkovateľkou pohotovosti v Nemocnici s poliklinikou I., ktorá po príchode na miesto uviedla, že nie je povinná ani oprávnená nariadiť T.. J. X., aby sa dychovej skúške na zistenie množstva alkoholu v krvi podrobil a teda túto nevykonal.

Takýmto výrokom dospel prvostupňový súd k záveru, že nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Proti tomuto rozsudku okresného súdu podal včas t.j. v zákonom stanovenej lehote odvolanie okresný prokurátor, a to ihneď po jeho vyhlásení do zápisnice o hlavnom pojednávaní zo dňa 17.05.2018, ktoré odvolanie následne zdôvodnil písomným podaním zo dňa 16.07.2018. V jeho dôvodoch primárne namietal oslobodzujúci výrok napadnutého rozsudku a v tejto súvislosti zvýraznil najmä to, že podľa ustálenej praxe a judikatúry, pokiaľ lekár vykonáva lekársku starostlivosť pod vplyvom alkoholu, jeho výkon možno považovať za činnosť, pri ktorej by mohol byť ohrozený život alebo zdravie ľudí. Zvýraznil ďalej obsah ust. § 4 ods. 1 a § 5 ods. 1 Zák. č. 219/1996 Z.z. V rámci dokazovania boli vypočutí viacerí svedkovia, svedok Y. T., ktorý privolal policajnú hliadku, potvrdil, že podľa jeho názoru bol obžalovaný v inkriminovanom čase pod vplyvom alkoholu, čo usúdil z jeho pohybu, naviac z neho razil alkohol. Boli vypočutí aj svedkovia J. O. a N. G., službukonajúci príslušníci OO PZ Lučenec, ktorí potvrdili to, že obžalovaný sa odmietol podrobiť dychovej skúške a podmienil to prítomnosťou T.. W.. Aj svedkyňa T.. V. potvrdila, že obžalovaný sa odmietol podrobiť dychovej skúške. Pokiaľ T.. W. dokazovala, že sama obžalovaného vyšetrila, nemožno také vyšetrenie považovať za relevantné. Povinnosť lekára podrobiť sa vyšetreniu na zistenie návykovej látky vyplýva priamo zo zákona a Usmernenie Prezídia PZ, ktoré upravuje postup príslušníkov dopravnej polície a obžalovaného nemá právnu váhu, naviac

obžalovaný bol už v minulosti pre skutkovo takmer totožný trestný čin odsúdený rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš zo dňa 26.10.2015. Aj keď sa naň hľadí, akoby odsúdený nebol, nemožno ignorovať, že obžalovaný si musel byť vedomý svojej povinnosti podrobiť sa vyšetreniu na zistenie návykovej látky. Pokiaľ príslušníci polície nespísali úradný záznam na mieste, nemožno z toho ešte vyvodiť beztrestnosť obžalovaného. Záverom svojho odvolania krajskému súdu navrhol zrušenie napadnutého rozsudku v celom rozsahu s tým, aby vec vrátil súdu prvého stupňa s pokynom, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Obžalovaný T.. J. X. doručil súdu nielen svoje vyjadrenie, ale aj vyjadrenie vypracované jeho obhajcom k odvolaniu prokurátora. Predovšetkým namietal tvrdenie prokurátora v tom smere, že jeho vina bola preukázaná výpoveďami svedkov T.. W., T. V. a Y. T.. T. W. a T.. V. nevypovedali v jeho neprospech. Pokiaľ svedok T. tvrdil, že na ňom videl požitie alkoholu a že v minulosti, keď bol opitý, bol bitý bezdomovcami, táto výpoveď svedka je absolútne nedôveryhodná, šlo iba o dojmy a nie o odborný záver v tom smere, že by vedel rozpoznať, kedy človek môže pôsobiť ako osoba pod vplyvom alkoholu zo zdravotných dôvodov. Podstatné bolo tiež to, že sa neodmietol podrobiť dychovej skúške, podmienil to však prítomnosťou T.. W.. Príslušníci polície ani nespísali žiaden úradný záznam o úkone. Trpí výraznými zdravotnými problémami, odmietol aj hospitalizáciu v nemocnici z vážnych rodinných dôvodov. O jeho zdravotnom stave nasvedčujú aj pripojené lekárske správy (č.l. 131 až 135).

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací z podnetu podaného odvolania prokurátorom v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým tento odvolateľ podal odvolanie a preskúmal tiež správnosť postupu konania, ktoré týmto výrokom predchádzalo. Mal na zreteli i svoju povinnosť v tom smere, že na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním prokurátora vytykané prihliadol, ak by odôvodňovali podanie dovolania v zmysle § 371 ods. 1 Tr. por. V tejto súvislosti zistil, že odvolanie prokurátora nebolo podané dôvodne.

Krajský súd verejné zasadnutie o odvolaní okresného prokurátora vykonal v neprítomnosti obžalovaného, boli na to splnené procesné podmienky, keďže obžalovaný listom adresovaným krajskému súdu zo dňa 31.08.2018 požiadal o ospravedlnenie svojej neúčasti a zároveň o vykonanie verejného zasadnutia v jeho trestnej veci v jeho neprítomnosti.

Súd prvého stupňa pri dodržaní procesného postupu a taktiež rešpektovaní práva obžalovaného na obhajobu, rozhodol v súlade s výsledkami vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní, v jeho priebehu dňa 03.05.2018 vykonal podrobný výsluch obžalovaného, svedkov T.. C. W., T.. T. V., Y. T., N. G., J. O. a v zmysle § 269 Tr. por. prečítal jednotlivé listinné dôkazy, zadokumentované v obsahu trestného spisu, najmä správy týkajúce sa osoby obžalovaného, odpis registra trestov, podstatný obsah vyšetrovacieho spisu ČVS: ORP-655/LC-2017, tiež obsah pripojeného spisu totožného súdu sp.zn. 9T/94/2015 a nakoniec na hlavnom pojednávaní 17.05.2018 po prednese záverečných rečí zo strany oprávnených procesných strán vyhlásil napadnutý rozsudok. Prvostupňový súd takýto súhrn dôkazov vyhodnotil jednotlivo i v ich súhrne správne. Jeho rozhodnutie zodpovedá všetkým hľadiskám, obsiahnutým v ust. § 168 ods. 1 Tr. por., prejednávanejmu prípadu venoval náležitú pozornosť a nemožno mu v tomto smere nič vyčítať. Stručne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, pokiaľ si navzájom odporovali. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku okresného súdu je tiež zistiteľné, akými právnymi úvahami sa prvostupňový súd spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušného ustanovenia zákona v otázke neviny obžalovaného T.. J. X. zo spáchania stíhaného skutku. V reakcii na odvolacie námietky prokurátora sa žiada zo strany krajského súdu primárne zdôrazniť, že zo zásady náležitého zistenia skutkového stavu veci, vyjadrenej v § 2 ods. 10 Tr. por. vyplýva, že prípadný záver o vine obžalovaného T.. J. X. zo spáchania stíhaného prečinu by musel byť založený na bezpečne zistených faktoch a nie iba na predpokladoch a domnienkach, hoci sa môžu javiť pravdepodobnými. Súhrn nepriamych dôkazov, na preukázanie viny obžalovaného v posudzovanom prípade by musel tvoriť logickú a ničím nenarušenú sústavu navzájom sa dopĺňujúcich dôkazov, ktoré by nielen spoľahlivo preukazovali všetky okolnosti žalovaného skutku v zmysle usvedčenia obžalovaného z jeho spáchania, ale čo je dôležité, aj nadovšetko vylučovali pochybnosť prijatia iného záveru než o nevine obžalovaného. Súd prvého stupňa sa hodnotením dôkaznej situácie podrobne zaoberal v odôvodnení napadnutého rozsudku, s týmito dôvodmi sa krajský súd v plnom rozsahu stotožňuje (strany 5 až 8 napadnutého rozsudku) a bolo by nadbytočné na tomto mieste v rozhodnutí odvolacieho súdu tieto dôvody znovu opakovať. Stručne sa žiada dodať, že pokiaľ odvolateľ zvýrazňoval význam jednotlivých dôkazov v dôvodoch svojho odvolania, súd prvého stupňa sa v odôvodnení napadnutého rozsudku s týmito dôkazmi náležite vyrovnal. Stručne sa len žiada zvýrazniť to, že obžalovaný vyjadril ochotu podrobiť sa dychovej skúške za prítomnosti prevádzkovateľky pohotovosti T.. W.. Táto po príchode na pohotovosť nezistila u obžalovaného požitie alkoholu a naďalej ponechala v službe vykonávať pohotovostnú službu,

čo oznámila aj obom príslušníkom polície. Tí následne z miesta odišli. Predtým však nespísali žiaden záznam o vykonaní dychovej skúšky, nasvedčujúci na to, že by sa obžalovaný odmietol tejto podrobiť. Bolo to však ich povinnosťou.

Za takejto dôkaznej situácie je aj z pohľadu krajského súdu v posudzovanej veci dôvodný záver spočívajúci v tom, že nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný T. J. X. stíhaný. V súdenom prípade boli využité všetky dostupné možnosti na zistenie skutkového stavu veci a to nielen v prospech, ale aj v neprospech obžalovaného, nie je objektívne možné už nič ďalej dokazovať, resp. iným dôkazom, majúci na mysli taký, ktorý by spochybnil obhajobu obžalovaného, usvedčiť ho zo spáchania stíhaného skutku v rozsahu uvedenom v obžalobe prokurátora.

Pokiaľ vo veci zostalo čiastočné podozrenie, že obžalovaný v ustálenom čase dňa 17.07.2017 konal v priestoroch lekárskej pohotovostnej služby v Lučenci spôsobom ustáleným v skutkovej vete obžaloby prokurátora, krajský súd zdôrazňuje, že zo zásady prezumpcie neviny pre orgány činné v trestnom konaní vyplýva, a to pokiaľ ide o vyvodzovanie skutkových zistení na základe vykonaného dokazovania to, že v prípade pochybností o skutku, ako bol ustálený obžalobou, ktoré preukázateľne nie je možné odstrániť vykonaním ďalších dôkazov, je povinnosťou týchto orgánov a súdu obzvlášť prikloniť sa k možnosti pre obžalovaného priaznivejšej. Iba konštatované podozrenie samé o sebe nepostačuje a ani nemôže postačovať na vyslovenie nepochybného záveru o jeho vine.

Na základe uvedeného rozhodol krajský súd o odvolaní prokurátora, považujúc ho za nedôvodné, spôsobom uvedeným vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, keď toto odvolanie podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.